

Valg blev: *Edel Saunte, Dupont, Andreas Hansen, Hjortnæs, Evald Kristensen, Mørk, Viola Nørlov, Elna Syvertsen, Grethe Philip, Søren Andersen, Holmberg, Ellen Poulsen, Ib Thyregod, Erna Sørensen, Asger Jensen, Gertie Wandel og Chr. Madsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om Statsbanepersonalets Sygekasse.

Valgt blev: *Waldemar Laurson, Kaj Andresen, Boye Hansen, Peter Jørgensen, Bjørn Krogh, Mørk, Carl Nielsen, Robert Sørensen, Grethe Philip, Peter Larsen, N. Chr. Christensen, Thisted Knudsen, Conrad Kofoed, Ninn-Hansen, Baagø, Ellen Strange Petersen og Storgaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 1927).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende skat til kommunen.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1885).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 121 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1125, fremsættelsen i tidenden sp. 1695).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Christiansen: Lovforslaget om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav er en direkte følge af, at folketinget i marts 1960 har besluttet ratificering af en ny Nordsøkonvention.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på konventionens tilblivelse, men henvise til de udtalelser, jeg fremførte her i tinget den 9. marts 1960 — de står på sp. 3885 i Folketingstidende 1959-60 — under den ret indgående forhandling, vi førte om den nye Nordsøkonvention.

Det foreliggende lovforslag tilsigter at give fiskeriministerens bemyndigelse til at fastsætte de nærmere bestemmelser for gennemførelse af konventionen her i landet. Nordsøkonventionen træder i kraft, når alle signatarmagter har ratificeret den, eller når 7 af staterne efter særlig aftale træffer beslutning om dens ikrafttræden. Så vidt jeg forstår, vil konventionen meget snart kunne træde i kraft i henhold til bestemmelserne i konventionens artikel 15, stk. 2.

Den nye Nordsøkonvention åbner adgang til at iværksætte foranstaltninger til forbedring og forøgelse af havets rigdomskilder, herunder forskellige reguleringer af fiskefangsten inden for konventionens område, som nu er blevet noget større, end det var ifølge konventionen af 1946.

Fiskeriets hovedorganisationer har givet udtryk for, at konventionens bestemmelser snarest muligt bør sættes i kraft, men tillige for betænkeligheder ved den stadig tryk-kende situation for dansk fiskeri omkring hvillingeproblemet. Efter min mening indeholder Nordsøkonventionen fordele for dansk fiskeri; dens bestemmelser er gunstigere for os end dem, der var indeholdt i 1946-konventionen, idet der nu gennemføres en opdeling af konventionsområdet med arbejdsudvalg, som kan fremkomme med henstillinger til den faste kommission. Dette vil

[Chr. Christiansen.]

sikkert betyde en begrænsning af den stående kommissions magtbeføjelser.

I artikel 8 findes der en afhopperklausul, der bestemmer, at man kan trække sig tilbage fra enkelte bestemmelser og senere vedtagne henstillinger; en generel opsigelse kan efter artikel 17 kun ske 2 år efter konventionens ikrafttræden, og når der gives 12 måneders varsel. Der er vel fra dansk side i almindelighed ikke nogen øjeblikkelig interesse i afhopperbestemmelsen ud over et eneste punkt, nemlig spørgsmålet om hvillingens placering på listen over beskyttede fisk. For øjeblikket gælder der en 10 pct.s regel, d. v. s. der kan være 10 pct. hvilling i en sildefangst, der er beregnet til industribrug.

Jeg kunne derfor tænke mig, at det var interessant for det høje ting at få at vide — og det vil jeg gerne spørge ministeren om — hvor længe vi kan påregne denne 10 pct.s regel som gældende for dansk fiskeri. Jeg ser, at fiskerne har rejst spørgsmålet om, hvorvidt afhopperbestemmelsen kan blive aktuel for os, hvis vore vanskeligheder med hvillingefangsterne skulle fortsætte. Også dette spørgsmål vil jeg bede ministeren udtale sig om. Måske kan afhopperbestemmelsen i denne henseende komme til at volde os nogle vanskeligheder og udsætte konventionens bestemmelser for konsekvenser, som man ikke helt kan overse, og som vi måske heller ikke her i vort land vil være interesseret i. Når jeg har rejst disse spørgsmål, er det, fordi de står på dagsordenen, når fiskerne samles til drøftelse af deres erhvervsforhold, og det vil derfor være meget nyttigt, om der blev så megen klaring som muligt om dette spørgsmål.

Fra mit partis side kan vi give tilslutning til lovforslaget og dermed godkende de bemyndigelser, der her gives ministeren. Vi er af den opfattelse, at Danmark må være med i det mellemfolkelige samarbejde, som Nordsøkonventionen er et udtryk for.

Østergaard: Jeg finder ingen anledning til at anstille længere betragtninger over det fremsatte lovforslag til regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav. Den tidligere taler, vor forhenværende fiskeriminister, har også grundigt belyst det.

Det er et forslag, som alle interesserede parter er gået ind for, og de er enige om, at vi i hvert fald ikke kan undgå at have loven. Jeg har forstået det sådan, at loven stort set ikke ændrer ved forholdene, som de nu er i praksis, men vi er også klar over, at det er en ganske bestemt gruppe fiskere, som denne lovgivning er bestemt for, nemlig den gruppe, som beskæftiger sig med fangst af industrifisk. Jeg er bekendt med, at der er nogle fiskerorganisationer, som har sendt fiskeriministeriet nogle protester eller klager i den retning, og jeg kan derfor godt tænke mig at stille det spørgsmål til fiskeriministeren: hvordan har man behandlet de henvendelser fra de pågældende fiskerorganisationer? Jeg har også noteret mig det spørgsmål, som den foregående taler nævnte, nemlig hvordan forholder det sig i praksis med den 10 pct.s bestemmelse, som er indført specielt for de danske fiskere? Jeg har yderligere et par andre spørgsmål, som måske egner sig bedst til besvarelse i et udvalg. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan man her i Danmark praktiserer kontrollen over for vore fiskere, hvor skrap den er i retning af bøder og straffepålæg og alt i den retning, og om der måske samtidig kunne oplyses noget om, hvordan de samme kontrol- og straffebestemmelser praktiseres i de andre medlemsstater.

Men som sagt er grundlaget for lovforslaget den konvention, som folketinget i fjor med mange anbefalinger og megen anerkendelse enstemmigt tiltrådte; og var man i fjor enig om at tiltræde den egentlige konvention, kan der nu ikke være nogen diskussion om, at vi skal gennemføre de bestemmelser, som skal følge konventionen op, og med disse bemærkninger kan jeg give mit partis tilsagn til lovforslagets gennemførelse.

Baagø: Med henvisning til de udmærkede redegørelser og udtalelser, der allerede er fremsat af de to foregående ordførere, kan jeg indskrænke mig til på det konservative folkepartis vegne at give tilslutning til, at lovforslaget fremmes.

Jens P. Jensen: Lovforslaget om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav går ud på at tillægge den højtærede fiskeriminister fornøden bemyndigelse til

[Jens P. Jensen.]

ved kongelig anordning at gennemføre de bestemmelser, som det påhviler Danmark at iværksætte i henhold til den vedtagne konvention, som folketetinget i sidste folketingsår har godkendt, og som er blevet ratificeret den 10. juni 1968. Bestemmelsen i konventionen om mindstemål for fisk og mindre maskestørrelser i fiskeredskaber må overholdes, og da det er de samme bestemmelser som i de ældre aftaler, kan dette ikke være vanskeligt. Der er også nogle bestemmelser om fredningstider og enkelte fredningsområder, og det er naturligt, at når der træffes foranstaltninger til forbedring og forøgelse af havets rigdomskilder, må dette ind under kontrolforanstaltninger og regulering af den samlede fiskeintensitet for området. Dansk fiskeri er jo et meget betydeligt, indtægtsgivende og arbejdsydende erhverv. Der investeres ret betydelige beløb i redskaber, i kuttere og i havne — jeg tænker her på den planlagte udvidelse af havnen på Rømø — og det er ikke alene havne; samtidig med havneanlæg er der også kystsikringen.

Det er glædeligt, at § 2 mildner straffene i forhold til loven af 1948; bestemmelsen må blive, som det nu er foreslået.

Eventuelle ændringer i nævnte konvention medfører jo, at der skal forhandles til forskellig side. Alle er klar over, at en regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav er nødvendig, og derfor vil vi fra det radikale venstre medvirke til dette lovforslags hurtige gennemførelse.

Storgaard: Den højtærede fiskeriministers forslag til lov om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav er jo blevet til i samarbejde med fiskeriorganisationerne, og derfor kan vi inden for socialistisk folkeparti tiltræde det.

Arne Bertelsen: Mit parti kan tiltræde lovforslaget, som er en simpel og nødvendig følge af den i London i januar 1959 vedtagne konvention vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

Danske hav- og fiskeribiologiske kredse betragter også denne konvention som et fremskridt, og lovforslaget giver blot fiskeriministeren de bemyndigelser, som er nødvendige for konventionens gennemførelse.

Den såkaldte afhøpningsbestemmelse, som er relativt let at udnytte, må vist også nærmest betragtes som en fordel af hensyn til enkelte ømtålige problemer.

Vi mener derfor ikke at have betænkeligheder ved at stemme for lovforslaget.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Det er mig en glæde at kunne takke alle partiets ærede ordførere for den tilslutning, de har givet til det foreliggende lovforslag. Der er blevet stillet mig et par spørgsmål, som jeg gerne vil søge at besvare.

Først et spørgsmål fra det ærede medlem hr. Chr. Christiansen vedrørende konventionens bestemmelser om hvillingemålene; det ærede medlem hr. Østergaard strejfede det samme spørgsmål, som jo har meget stor interesse for vore fiskere navnlig i det nordlige og østlige Jylland. Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen konkretiserede spørgsmålet derhen: om jeg kunne besvare spørgsmålet om, hvor længe det ville vare, inden 10 pct.s reglen i de gamle hvillingebestemmelser kunne ændres eller blive bragt til ophør.

Det høje folketing er jo bekendt med, hvilke vanskeligheder det har forvoldt fiskerne, at industrifiskeriet ikke kan gennemføres i Kattegat og Skagerrak, uden at der kommer mere end de tilladte 10 pct. hvillinger med i fangsten. Det er et forfærdelig vanskeligt problem, også fordi hvillingen vanskeligt, når den er kommet med i fangsten, kan sorteres fra, og hvis den endelig kunne sorteres fra, ville det være i død tilstand. Det er bl. a. under hensyn til disse vanskeligheder, at jeg har fået en opfordring fra fiskeriets organisationer til at søge at bidrage til, at den nye konvention snarest muligt bliver sat i kraft. Den indeholder, som det ærede medlem hr. Chr. Christiansen gjorde rede for, en såkaldt afhøpningsklausul, i henhold til hvilken Danmark kan erklære, at det betragter sig som frigjort for hvillingekvantumbestemmelsen. I og for sig kan konventionen, og dermed også retten til at benytte afhøpningsklausulen, sættes i kraft straks — selv om klausulen har en termin på et år fra 31. marts 1959 — idet nu 7 af konventionslandene har ratificeret den. Jeg skal vist ikke offentligt kommentere grunden til, at England, som er depositar-

[Fiskeriministeren.]

landet efter denne konvention, ikke har taget skridt til at sætte den i kraft.

Vi har fra fiskeriministeriets side underhånden henvendt os til den engelske regering om sagen, men har ikke ment at burde forsøge at presse en afgørelse igennem, førend visse forhandlinger om hvillingebestemmelserne er ført til ende. Jeg vil ikke foreslå, at vi bringer afhøpningsklausulen i anvendelse, før vi har prøvet alle muligheder for at få den plan, som vi har udarbejdet i fiskeriministeriet, accepteret af de andre lande i konventionen, en plan, som er betydelig mere fordelagtig for det danske fiskeri, og som jeg tror erhvervets ledere knytter deres forhåbninger til.

Den store ulempe ved at benytte afhøpningsklausulen er, at det kan få de andre lande til enkeltvis at hoppe af for andre fiskearters vedkommende, og hvis dette sker, bliver konventionens i øvrigt store betydning for det danske fiskeri let gjort illusorisk. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, som gav tydeligt udtryk derfor, at han også er opmærksom på de meget uheldige konsekvenser, det kan få for det danske fiskeri, ifald vi ved en sådan handling gør konventionen til noget mere eller mindre illusorisk.

Det ærede medlem hr. Østergaard var inde på spørgsmålet om kontrollen. En af de meget uheldige følger af konventionen er jo, at det har været meget vanskeligt for fiskerne at overholde bestemmelserne — som jeg sagde før — og at fiskerikontrollen som følge deraf i et betydeligt antal tilfælde er skredet ind mod fiskere, som menes at have overtrådt bestemmelserne.

Jeg tror at kunne besvare spørgsmålet om den danske kontrols effektivitet, sammenlignet med andre landes, derhen, at bestemmelserne er lige så strenge i andre lande i den henseende, men jeg kan godt føje til, at naturligvis har danske fiskere den opfattelse — det har de undertiden givet udtryk for over for mig — at myndighederne i de andre lande ikke er lige så strenge som de danske myndigheder. Til gengæld har jeg også hørt fiskerioorganisationernes repræsentanter i andre lande sige det omvendte, når de talte med os. Det er måske en smule vanskeligt at få konsta-

teret, hvorledes denne praksis i virkeligheden er, men bestemmelserne er i alt fald i den henseende lige så strenge i andre lande.

Chr. Christiansen: Jeg vil gerne takke den højtærede fiskeriminister for hans bemærkninger, men jeg finder anledning til at rette en indtrængende henstilling til den højtærede fiskeriminister om at virke for, at konventionen snarest muligt sættes i kraft, og at give udtryk herfor over for de andre lande, som er med i konventionen, og jeg ønsker gerne dette udtalt fra det høje tings talerstol.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg kan bekræfte over for det ærede medlems her udtalte ønske, at det også er min indstilling, at vi bør arbejde for, at konventionen snarest muligt bliver sat i kraft. I øvrigt er jeg villig til, såfremt det udvalg, man her har ytret ønske om, bliver nedsat, at give en nærmere begrundelse for, at vi i den henseende ikke hidtil er faret hårdere frem, end tilfældet har været.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Christiansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1129, fremsættelsen i tidenden sp. 1696).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Chr. Christiansen: Dette lovforslag er jo en gammel kending. Jeg ved såmænd ikke, hvor mange gange loven har været til behandling her i det høje ting, men det er ad-